

oreslås jfr. forslaget § 19, at fredning altid skal ske ved kendelse. Reglen i § 11, stk. 2, forudsættes optaget i forretningsordenen for fredningsnævne.

Til § 18.

Gældende lovs § 12.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 12, stk. 1, idet man dog ikke har ment at burde opretholde bestemmelsen om, at naturfredningsrådets negative holdning udelukker fredningens gennemførelse.

Man har anset det for overflødig i lovforslaget at medtage bestemmelsen i den gældende lovs § 12, stk. 2, hvorefter fredningsnævnet har mulighed for at indhente en erklæring fra rådet i visse andre tilfælde. Det er imidlertid klart, at det ofte vil være hensigtsmæssigt at indhente en sådan erklæring.

Til § 19.

Gældende lovs § 13, stk. 1 og 4.

Betænkning s. 347-48.

Efter forslaget kan fredning ske ved pålæg af fredningsservitut eller ved afståelse af ejendommen til det offentlige. Der gennemføres således en almindelig adgang for såvel fredningsnævne som overfredningsnævnet til at gennemføre en fredning ved ekspropriation. Det fastslås endvidere, at en fredning altid skal ske ved kendelse, og at denne skal begrundes.

Til § 20.

Gældende lovs § 13, stk. 2 og 3.

Betænkning s. 347.

Bestemmelsen indeholder regler om fredningskendelsens indhold. Den svarer i det væsentlige til de gældende regler, idet man dog har foreslået en simplificering af disse.

Til § 21.

Gældende lovs § 14.

Betænkning s. 354-56.

Bestemmelserne i *stk. 1 og 2* svarer i det væsentlige til gældende lovs § 14, stk. 1 og 2. I overensstemmelse med det i betænkningen s. 347 anførte er det fastslået, at der — bortset fra ejere og brugere — kun ydes erstatning til rettighedshavere, der under sagen har nedlagt påstand herom. Det forudsættes herved, at der er sket individuel indkaldelse af alle rettighedshavere.

Bestemmelserne i *stk. 3 og 4* er nye. De svarer i det væsentlige til de tilsvarende regler i ekspropriationsproceslovens §§ 22 og 25. Spørgsmålet om, hvilket tidspunkt, der skal være afgørende ved erstatnings-

fastsættelsen, er nærmere omtalt i betænkningen s. 354.

Til § 22.

Gældende lovs § 15.

Stk. 1 angår underretning om fredningsnævnets afvisning af en sag efter forslaget § 12. Det må i disse tilfælde anses for tilstrækkeligt, at der gives underretning til den, der har rejst sagen, og til andre, der måtte være inddraget under denne.

Stk. 2 svarer til § 15, stk. 1, stk. 2 og stk. 3, 2. pkt. i den gældende lov, idet der dog er foretaget en præcisering af den kreds af personer og myndigheder m. v., der skal have underretning om afgørelsen.

Stk. 3. Det foreslås ligesom ved indkaldelse, jfr. forslaget § 13, at underretning til ejer og bruger og visse andre rettighedshavere, jfr. stk. 2, 1) og 2) gives ved anbefalet brev.

I stk. 4 foreslås i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i ekspropriationsprocesloven indsat en bestemmelse om, at de, der kan indbringe afgørelsen for overfredningsnævnet, skal have meddelelse herom og om fristen for indgivelse af klage.

Stk. 5. svarer til den gældende lovs § 15, stk. 3, 1. pkt. Efter forslaget skal bekendtgørelse dog ske ikke alene i Statstidende, men også i et eller flere af de dagblade, der udkommer på egnen.

Til § 23.

Gældende lovs § 16.

Bestemmelsen i *stk. 1* har samme indhold som den gældende bestemmelse i § 16, stk. 1, 1. punktum, idet det dog er fundet unødvendigt i lovteksten at nævne eksempler på de foranstaltninger, der må træffes til fredningens gennemførelse og sikring, d. v. s. tinglysning af kendelsen, bekendtgørelse af fredningen og afmærkning af dennes område.

Stk. 2 svarer i det væsentlige til gældende lovs § 16, stk. 1, 2. punktum. Bestemmelsen i den gældende lov om, at de medgæede beløb kan inddrives hos ejeren eller brugeren ved udpantning, er overflødig og derfor ikke medtaget i forslaget. En bestemmelse om, at udgifterne afholdes forskudsvis af statskassen er ligeledes overflødig, idet dette følger af forslaget § 9.

Til § 24.

Gældende lovs § 19, stk. 1 og 2.

Betænkning s. 348.

Stk. 1 angår klage over fredningsnævnets afvisning af en sag efter forslaget § 12. Det foreslås, at alene den person eller myndighed, der har rejst sagen, skal kunne indbringe denne for overfredningsnævnet.